

Pravila dokazovanja

Dokaz je skupek računskih korakov in sklepov, s katerimi utemeljimo izjavo. V vsakem trenutku mora biti jasno, kaj dokazujemo, katere spremenljivke so veljavne in katere predpostavke so na voljo. V splošnem imamo v dokazu štiri vrste korakov:

1. Izjavo zamenjamo z njej ekvivalentno.
2. Izraz zamenjamo z njemu enakim.
3. S pravili uporabe iz danih predpostavk in že znanih dejstev izpeljemo nova dejstva.
4. S pravili vpeljave neposredno dokažemo izjavo.

Običajno izjavo zamenjamo z njej ekvivalentno, ko jo poenostavimo ali ko želimo spremeniti način dokazovanja.

Nekateri deli dokaza so samostojni poddokazi pomožnih izjav. Vse spremenljivke in predpostavke, ki jih uvedemo v poddokazu, so na voljo izključno v poddokazu samem.

Pravila vpeljave

Pravila vpeljave so osnovni načini za dokazovanje izjav.

Konjunkcijo $\phi \wedge \psi$ dokažemo tako, da dokažemo obe izjavi, vsako v svojem poddokazu:

Dokažimo $\phi \wedge \psi$.

1. *Dokažimo ϕ : ...*
2. *Dokažimo ψ : ...*

Disjunkcijo $\phi \vee \psi$ dokažemo na enega od dveh načinov. Prvi način:

Dokažimo $\phi \vee \psi$.

Dokažimo ϕ : ...

Drugi način:

Dokažimo $\phi \vee \psi$.

Dokažimo ψ : ...

Implikacijo $\phi \Rightarrow \psi$ dokažemo tako, da predpostavimo ϕ in dokažemo ψ :

Dokažimo $\phi \Rightarrow \psi$:

Predpostavimo ϕ .

Dokažemo ψ : ...

Ekvivalenco $\phi \Leftrightarrow \psi$ dokažemo tako, da dokažemo obe implikaciji $\phi \Rightarrow \psi$ in $\psi \Rightarrow \phi$:

Dokažimo $\phi \Leftrightarrow \psi$.

1. *Dokažimo* $\phi \Rightarrow \psi$: ...
2. *Dokažimo* $\psi \Rightarrow \phi$: ...

Resnice \top ni treba dokazovati, oziroma je "očitno" res. V praksi \top nastopi kot izjava, ki jo želimo dokazati, ko neko drugo izjavo poenostavimo. Primer: ko dokazujemo $(x + 1)^2 < 0 \wedge (y + 1)^2 > 0 \Rightarrow (x + y)^2 > 1$, najprej poenostavimo

$$\begin{aligned} & (x + 1)^2 < 0 \wedge (y + 1)^2 > 0 \Rightarrow (x + y)^2 > 1 \\ \Leftrightarrow & \perp \wedge (y + 1)^2 > 0 \Rightarrow (x + y)^2 > 1 \\ \Leftrightarrow & \perp \Rightarrow (x + y)^2 > 1 \\ \Leftrightarrow & \top. \end{aligned}$$

S tem je dokaz zaključen, saj smo dobili \top .

Neresnico \perp dokažemo tako, da dokažemo neko izjavo ϕ in njeno negacijo $\neg\phi$. V tem primeru pravimo, da "iščemo protislovje" in ne da "dokazujemo neresnico":

Iščemo protislovje.

1. *Dokažimo* ϕ : ...
2. *Dokažimo* $\neg\phi$: ...

To je protislovje.

Negacijo $\neg\psi$ dokažemo tako, da predpostavimo ψ in dokažemo \perp :

Dokažimo $\neg\psi$:

Predpostavimo ψ .

Iščemo protislovje: ...

Opomba: ni nujno, da poiščemo protislovje med ψ in $\neg\psi$. Lahko je protislovje med poljubno izjavo ϕ in njeno negacijo $\neg\phi$.

Univerzalno izjavo $\forall x \in A. \phi(x)$ dokažemo takole:

Dokažimo $\forall x \in A. \phi(x)$.

Izberemo novo spremenljivko y , ki je še nismo uporabili (lahko tudi x).

Naj bo $y \in A$.

Dokažemo $\phi(y)$: ...

Eksistenčno izjavo $\exists x \in A. \phi(x)$ dokažemo tako, da podamo konkreten izraz a , ki določa element A in dokažemo, da velja $\phi(a)$:

Dokažimo $\exists x \in A. \phi(x)$:

Vzemimo $x := a$.

Dokažemo $a \in A$: ...

Dokažemo $\phi(a)$: ...

Opomba: pomembno je, da za a navedemo *konkreten izraz*, ki pa je seveda lahko odvisen od ostalih spremenljivk, ki so trenutno na voljo.

Pravila uporabe

Pravila uporabe nam povedo, kako iz predpostavk in že znanih dejstev izpeljemo nova dejstva.

Konjunkcijo $\phi \wedge \psi$ uporabimo tako, da izpeljemo ϕ in izpeljemo ψ :

Vemo, da velja $\phi \wedge \psi$.

Torej velja ϕ .

Torej velja ψ .

Disjunkcijo $\phi \vee \psi$ uporabimo tako, da obravnavamo dva primera.

Dokažimo ρ .

Vemo, da velja $\phi \vee \psi$.

Obravnavamo dva primera:

1. *Predpostavimo* ϕ .

Dokažemo ρ : ...

2. *Predpostavimo* ψ .

Dokažemo ρ : ...

Implikacijo $\phi \Rightarrow \psi$ uporabimo tako, da dokažemo ϕ in izpeljemo ψ :

Vemo, da velja $\phi \Rightarrow \psi$.

Dokažimo ϕ : ...

Torej velja ψ .

Resnice \top ni uporabna kot predpostavka.

Neresnico \perp uporabimo tako, da takoj zaključimo dokaz, saj iz neresnice sledi karkoli:

Vemo, da velja \perp .

Dokažimo ρ :

Ker velja \perp , sledi ρ .

Negacijo $\neg\phi$ uporabimo tako, da dokažemo ϕ in zaključimo dokaz.

Dokažimo ρ .

Vemo, da velja $\neg\phi$.

- Dokažimo ϕ : ...

Torej velja ρ .

Univerzalno izjavo $\forall x \in A. \phi(x)$ uporabimo tako, da za izbrani element $a \in A$ uvedemo predpostavko $\phi(a)$:

Vemo, da velja $\forall x \in A. \phi(x)$.

Vemo, da je $a \in A$.

Torej velja $\phi(a)$.

Eksistenčno izjavo $\exists x \in A. \phi(x)$ uporabimo takole:

Dokažimo ρ .

Vemo, da velja $\exists x \in A. \phi(x)$.

Izberemo novo spremenljivko y , ki je še nismo uporabili in ki se ne pojavi v ρ (lahko je x , če ne nastopa nikjer drugje).

Vemo, da imamo $y \in A$, za katerega velja $\phi(y)$.

Dokažemo ρ : ...

Izključena tretja možnost in dokaz s protislovjem

Pravilo izključene tretje možnosti pravi, da vedno velja $\phi \vee \neg\phi$ in ga običajno uporabimo takole:

Dokažimo ρ .

Velja $\phi \vee \neg\phi$:

1. Predpostavimo ϕ .

Dokažemo ρ : ...

2. Predpostavimo $\neg\phi$.

Dokažemo ρ : ...

Dokaz s protislovjem poteka takole:

Dokažimo ρ . Dokaz s protislovjem:

Predpostavimo $\neg\rho$.

Poiščemo protislovje: ...

Opomba: dokaz s protislovjem in pravilo vpeljave za negacijo sta dve *različni* pravili sklepanja.